

BECK is een variant van BEEK

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Verschillende mogelijkheden:

- 1] Verbastering van '-bert' = 'stralend'; in een handschrift was 'Beke' een andere schrijfwijze voor 'Bertke'.
In verreweg de meeste gevallen maakt '-bert' deel uit van een samengestelde Germaanse naam, zoals bv. Adelbert of Albert (= 'stralend van adel'), Gijsbert of Gilbert (= 'schitterende pijl'), Hubert (= 'schitterend verstand'), Robert (= 'stralend van roem') enz.
- 2] Variant van 'Bokke'; kan op zich weer op verschillende manieren worden herleid:
 - 2.1] vleivorm, bakernaam of kindertaal voor een naam waarin de stam 'bod-' voorkwam = 'gebieden' (vgl. Bodo);
Ook 'Bod-' kwam voornamelijk in samenstellingen voor, bv Bodwin (= 'gebieder en vriend'), Herbod (= 'gebieder in het leger'), Wolbodo (= 'gebiedend als een wolf') enz.
 - 2.2] vleivorm, bakernaam of kindertaal voor een naam waarin de stam 'bald' of 'bold' voorkwam, waarbij de 'l' is weggevalen = 'moedig', 'stoutmoedig' (vgl. ons 'boud' van een uitspraak).
Ook '-bald' of '-bold' komen we het meeste in samenstellingen tegen, zoals bv. in Archibald (= 'werkelijk dapper'), Baldwin (= 'dappere vriend'), Dietbald (= dapper onder het volk') enz.

*

Bijzonderheden

Deze naam komen we tegenwoordig vooral nog tegen in achternamen als Beckx, Beekman, Beeksmā, Bekkink enz.

*

Als Familiennaam

Kaspar Beck sj, Orinoco, Noord-Amerika; missionaris & martelaar met **Ignatius Tobast** sj, **Ignatius Fiol** sj en **Christof Riedl** (ook **Rüdel**) sj; † **1684**.

Feest 15 oktober.

Kaspar beek was afkomstig uit Rottenburg aan de Neckar, Duitsland; Ignatius Tobast was een Vlaming, Ignatius Fiol een Spanjaard en Christof Riedl kwam uit Arnsdorf, Salzburg, Oostenrijk. Alle vier waren jezuitēen-priesters die zich als eerste missionarissen onder de Orinoco-Indianen in de binnenlanden van Venezuela hadden gewaagd. Die stonden bekend als menseneters. De drie eerstgenoemden werden inderdaad op 15 oktober 1684 door de inlanders gedood. Pater Christof speelde het uiteindelijk met veel pijn en moeite een christengemeenschapje te vormen. Toen hij terugkwam van een van zijn tochten waarop hij materiaal had gehaald voor de bouw van zijn kerkje, verdronk hij. Het was waarschijnlijk de schuld van zijn inlandse gids. Maar of het opzet was of domme pech...?